

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019836 17 Кж 9
Бања Лука, 19.12.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 Кв 9 од 11.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.12.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 Кв 9 од 11.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 Кв 9 од 11.12.2017. године, одбијен је приједлог окружног јавног тужиоца у Бањој Луци (у даљем тексту: тужилац) за одређивање притвора због притворских разлога из члана 197. став 1. тачке в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) према оптуженом С.М. након изрицања првостепене пресуде тог суда број 11 0 К 019836 17 К од 11.09.2017. године, којом је оглашен кривим због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са измјенама надаље у тексту КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

Против тога рјешења тужилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптуженом одреди притвор или рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У основи, жалба доводи у питање закључак побијаног рјешења о непостојању посебних притворских разлога за одређивање притвора према оптуженом, прописаних у одредби члана 197. став 1. тачке в) и г) ЗКП РС.

Приговори жалбе овај суд оцјењује неоснованим, јер је првостепени суд у образложењу побијаног рјешења дао детаљне и јасно образложене разлоге за свој закључак да је приједлог тужиоца за одређивање притвора оптуженом С.М. неоснован.

И поред тога што је побијано рјешење детаљно навело разлоге одбијања приједлога тужиоца, ипак, обзиром на поднијету жалбу и садржај исте, овај суд налази потребним да нагласи неке чињенице које су наведене у побијаном рјешењу. Прије свега, овај суд наглашава чињеницу да је у овом предмету, након изрицања првостепене пресуде, судеће вијеће првостепеног суда продужило оптуженом притвор по основу притворских разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, да је Врховни суд Републике Српске, одлучујући у жалбеном поступку, рјешењем број 11 0 К 019836 17 Кж од 25.09.2017. године, одбио жалбу браниоца оптуженог изјављену против наведеног рјешења, да је одбрана поднијела апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине који је одлуком број АП-3808/17 од 15.11.2017. године дјелимично усвојио апелацију оптуженог и утврдио да је рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 019836 17 Кж од 25.09.2017. године, у дијелу којим је утврђено постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, повријеђено право оптуженог на личну слободу и сигурност из члана II/3 д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5. став 1. тачка ц) и став 3. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, те је укинуо то рјешење овог суда и наложио поновно одлучивање о жалби, да је након тога, овај суд, поступајући по упутама Уставног суда БиХ, донио рјешење број 11 0 К 019836 17 Кж 8 од 30.11.2017. године, којим је уважио жалбу браниоца оптуженог, преиначио рјешење Округног суда у Бањалуци тако што је укинуо притвор према оптуженом и одредио да се исти има одмах пустити на слободу. У образложењу наведеног рјешења овог суда је наведено да више није неопходно задржавање оптуженог у притвору, те да његово пуштање на слободу неће проузроковати ванредне околности које би представљале стварну претњу нарушавања јавног реда.

Управо из наведених чињеница, подношење приједлога тужиоца за одређивање притвора према оптуженом и то након само двадесетак дана од доношења рјешења о укидању притвора и овај суд, као и првостепени, стиче утисак да је тужилац потпуно занемарио обавезујући карактер одлуке Уставног суда БиХ у истом предмету.

Без обзира на напријед наведено, имајући виду да је заиста процесно могуће да се притвор поново одреди оптуженима којима је након изрицања првостепене осуђујуће пресуде притвор укинут, као што је укинут овом оптуженом, то је овај суд оцјенио жалбене приговоре тужиоца којима се оспорава правилност закључка првостепеног суда о непостојању притворских разлога, те је нашао да ти приговори нису основани.

Наиме, правилно је првостепени суд нашао да околности наведене у приједлогу тужиоца за одређивање притвора према оптуженом, немају карактер нарочитих околности, које оправдавају бојазан да ће боравком на слободу, оптужени поновити или довршити покушано кривично дјело и о томе дао веома детаљне и аргументоване разлоге, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге.

Осим тога, судија за претходни поступак првостепеног суда, одлучујући на почетку истраге о приједлогу тужиоца да се и по овом и по другим притворским основима одреди притвор, тада осумњиченом С.М., утврдио да исте те околности, које тужилац понавља и у овој фази поступка, немају значај нарочитих околности које би могле оправдати бојазан од нове криминалне активности оптуженог и те закључке судије за претходни поступак тужилац није ни оспоравао, како се то правилно наводи у побијаном рјешењу.

И у вези са закључком о непостојању притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, побијано рјешење је дало детаљне и ваљане разлоге на страни 7. и 8., које у цијелости прихвата и овај суд. Наиме, осим напријед наведене чињенице да је одлуком овог суда оптуженом укинута притвор који му је био продужен након изрицања првостепене пресуде по том притворском основу, а након одлуке Уставног суда БиХ, тужилац у свом приједлогу не истиче нове чињенице или околности које су настале у међувремену, након пуштања оптуженог из притвора или су пак тек тад откривене, а које представљају ванредне околности и које би пуштањем на слободу оптуженог, резултирале стварном пријетњом нарушавања јавног реда. Ово стога што само узнемирење грађана, односно, страх који неки грађани могу осјећати, није довољно за одређивање притвора оптуженом по овом притворском основу. С тим у вези, из изјава троје грађана Б. (А.И., Р.М. и В.В.) прозилази само да та лица исказују свој лични осјећај страха и угрожене безбједности грађана, који се темељи, како на поступању оптуженог конкретне прилике, тако и на непостојања довољно расвјете, надзора и других објективних услова за безбједно кретање и боравак грађана на јавним мјестима као што је заједнички гаражни простор у њиховој згради (гдје је дјело извршено), па и на ширем подручју њиховог насеља и самог града. Међутим, из изјава тих грађана, као ни из натписа и чланака објављених у дневним новинама, које су пренијели и различити портали, супротно жалбеним наводима, осим личног осјећаја страха и угрожености безбједности појединих грађана, не произилази да постоји стварна пријетња нарушавања јавног реда, као једног од битних услова за успостављање притворског основа из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, па је првостепени суд правилно поступио када је утврдио да не постоје разлози за притвор према оптуженом из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и оптуженом одреди притвор, односно да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, није основано.

Из наведених разлога жалба тужиоца није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић